دیدگاه

سارکوزی در برابر «گفتمان تغییر»

پیروز ایزدی*

■ رقابت‌هـای انتخاباتی در فرانســه به روزهای حساس خود رسیده است و برای ترسیم شمایل کلـی انتخابات ریاسـت‌جمهوری فرانســه ابتدا وضعیـت کاندیداها و جریان‌هـای اصلی در این انتخابات را بررسی می‌کنیم. یکی از کاندیداهای ریاسـت‌جمهوری فرانسه، کاندیدای حزب حاکم و رییس‌جمهوری فعلی فرانســه نیکلا سارکوزی اسـت که پنج سـال زمامـداری‌اش، دورانی بود که فرانســه با بحران‌های متعددی مانند بحران رکـود اقتصادی غرب و بحران یـورو روبه‌رو بود. نتیجـه این بحران‌ها این شـد که در حال حاضر رتبه اقتصادی فرانسه و بانک‌های مهم این کشور کاهش یافته و مساله مهم‌تر اینکه میزان بیکاری در این کشـور به حدود ۱۰درصد که رقم بسیار بالایی بوده رسـیده. معضل دیگر اقتصاد فرانسه بحث کاهش قدرت خرید مردم و سیاسـت‌های ریاضتی دولت است که بر مبنای آن مردم فرانسه بایـد مالیات بیشـتری پرداخت کننـد و دیرتر بازنشسـته شـوند و مجموعه این مسایل باعث ایجاد نارضایتی در افکار عمومی فرانسه و کاهش محبوبیت سارکوزی شـد تا جایی‌که در دوره‌ای براساس نظرسـنجی‌ها محبوبیت او به ۳۰درصد رسید و همین نظرسنجی‌ها از پیشتازی فرانسوا اولاند، کاندیدای حزب سوسیالیست در انتخابات ریاست‌جمهوری فرانسه حکایت می‌کند.

سـارکوزی در دفاع از کارنامه‌اش روی نکات مثبتی ماننـد موفقیت‌ها در سیاسـت خارجی تاکیـد می‌کنـد. موفقیت‌هایـی ماننـد بحران لیبی کـه سـارکوزی ادعای پیشـتازی در حل آن را دارد یـا بحران سـاحل عاج کـه نیروهای فرانسوی در براندازی لوران باگبو که در انتخابات ریاسـت‌جمهوری شکسـت خـورده بـود اما از قدرت کنار نمی‌رفت، نقش بسـیار زیادی داشت اما واقعیت این اسـت که سیاست خارجی نقش چندانی در انتخابات ریاست‌جمهوری فرانسه ندارد و مردم فرانسه بیشتر به وضعیت اقتصادی اهمیت می‌دهند. در این شرایط سارکوزی بر بحران یورو تاکیـد می‌کند و می‌گوید در زمـان بحران بهتر است که سیاسـت‌های موجود ادامه پیدا کند و سـعی می‌کند مردم کشورش را متقاعد کند که این انتخابات زمان مناسـبی بـرای تغییر قدرت نیست. در کل سـارکوزی بر «گفتمان رهبری» تاکید می‌کند اما اولاند به عنوان مهم‌ترین رقیب سـارکوزی بر «گفتمان تغییر» که شامل تغییر سیاست‌های کلی دولت است، تاکید می‌کند.

به غیـر از این دو رقیب اصلی، حزب دسـت راسـتی و افراطی «جبهه ملی» به رهبری مارین لوپـن دختر ژان مـاری لوپن، سـعی می‌کند با گفتمان جدیدی وارد این کارزار انتخاباتی شـود. در مواقع بحرانی، مردم بیشتر به سمت «محافظت از خود» گرایش دارند و در این شرایط احساسات ناسیونالیستی رشد پیدا می‌کند. سوابق تاریخی هم نشان می‌دهد که احزاب تندرو در این شرایط موفقیت‌هایی کسـب کرده‌اند. به عنوان مثال در بحران ۱۹۲۹ فاشیسـت‌ها و نازی‌ها در ایتالیا و آلمان به قدرت رسـیدند. اینک زمانی اسـت که برخی از مردم فرانسه می‌گویند چرا ما باید تاوان ورشکستگی کشورهایی مثل یونان را بدهیم. در این شرایط این حزب که خواستار خروج فرانسه از اتحادیه اروپـا و اعمال محدودیت بر مهاجران و خارجی‌هاسـت، توانسته برخی از آرا را به خود جلب کند. آرای برخی از کارگران که شغل‌شـان در خطر اسـت و برخی از آرای طبقه متوسـط و حتی ثروتمندان طبق نظرسـنجی‌ها این حزب ۲۰درصـد از آرا را در اختیار دارند و آرایشـان از احزاب چپ و سارکوزی کم می‌شود و حزب جبهه ملی می‌تواند از جناح چپ و راست آرای مهمی را به سمت خود جلب کند. نکته دیگر بی‌اعتمادی مردم فرانسـه به نخبگان سیاسی و جریان حاکم اسـت که اخیرا در فرانسـه به وجـود آمده زیرا وعده‌های این نخبگان عملی نشده و همین مساله باعث می‌شود که پیش‌بینی‌ها حاکی از پراکندگی آرا باشـد. در این شرایط «فرانسوا بیرو» که نامزد «جنبـش دموکراتیک» و قبلا جزو حزب «اتحاد برای دموکراسی» و وزیر آموزش ملی فرانسه بود و سیاست‌های راست‌میانه را نمایندگی می‌کند، در تلاش است که نظر رای‌دهندگان دست راستی و برخی از چپ‌های میانه را به خود جلب کند. برگ برنده‌اش در این کارزار این است که او هیچ تعلقی به جریانات حاکم در فرانسه ندارد. در همین حال او از عضویت فرانسـه در اتحادیـه اروپا حمایت می‌کند اما انتقاداتی به سیاست‌های سارکوزی و احزاب چپ دارد و طبق نظرسـنجی‌ها ۱۸درصد آرا را در اختیار دارد.

به غیر از جناح‌های ذکر شده، احزاب سبز پنج تا شش‌درصد آرا، احزاب چپ یعنی کمونیست‌ها و متحدان‌شـان پنـج تا شـش‌درصد و برخی از گروه‌هـای دیگر با رای محـدود حضور دارند. در حـال حاضر چهـار کاندیدای عمـده در صحنه حضـور دارند اما باز هم باید اتفاقات دو، سـه ماه آینـده تا برگزاری انتخابـات را رصد کرد زیرا هر اتفاق غیرمنتظره‌ای ممکن اسـت نتیجه نهایی انتخابات ریاست‌جمهوری فرانسه را تغییر دهد.

* کارشناس مسایل فرانسه

عکس: Getty Images

داستان اشتباهات یک رییس‌جمهوری

شرمساری سارکوزی

ارنو لوپرمانتیه و ونسا اشنایدر/ترجمه علی شیخان

امید نیکلا سـارکوزی به یک عذرخواهی بزرگ است و فراموش شـدن همـه گاف‌ها، حرکت‌های اشـتباه و روش‌های ناشایسـتی که به مخدوش شدن تصویر او در انتخابات ریاسـت‌جمهوری پیش‌رو انجامیده است. اینها مسایلی هستند که دوره تازه پنج‌ساله ریاست‌جمهوری و ذهنیت فرانسوی‌ها را درگیر خود کرده است. شب پیروزی سارکوزی (۱) در انتخابات ریاست‌جمهوری در ششم می سال ۲۰۰۷، سـفر دریایی با قایق تفریحی (۲)، انتصاب پسـرش در راس نهاد دولتی توسـعه مناطق دفاعی(۳) (EPAD) در سال ۲۰۰۹ و دیگر زیاده‌روی‌هایی که هنوز هم ادامه دارد؛ اشتباهاتی به معنای واقعی اساسی. هرچند یکی از مشاورانش عقیده دارد که او باید یک‌بار دیگر نیز انتخاب شود. اما سارکوزی اگر هم خرابکاری‌های دو سال اولش را نداشـت، حال که خـود را آماده رویارویی با یک کاندیدای قدر به نام فرانسـوا اولاند می‌کند، می‌داند که جهت کسب اقبال عمومی باید تغییر کردنش را به اثبات برساند و برای ترمیم تصویرش چه چیزی بهتر از اعتراف به گناهانش وجود دارد؟ نیکلا سارکوزی شنبه گذشته در محل اقامتش در گویان، سـعی کرد با ترفندی خاص در برابر حدود ۱۵ خبرنگار از آنچه در صورت ورود احتمالی به کارزار انتخاباتی انجام خواهد داد، بگوید.

درمان، نشانه متمدن بودن است

در میان رازگویی‌های دروغین و ابراز پشـیمانی‌های راستین، در واقعیتی گرفتار شده است که تنها یک هدف دارد و آن هـم رسـاندن این پیام اسـت: «من آن آدمی که فکر می‌کنید، نیسـتم.»آن چیـزی که در میان تمام انسـان‌های بزرگ تاریخ برایم جالب اسـت، آنکه آنها به نتیجه دلخواهشان نرسیدند و در واقع هیچ‌یک به موفقیت دست نیافتند. من همیشه عقیده داشتم که اولین مسوول اشتباهاتم خودم هستم و مسوولیت همه آنها را بر عهده می‌گیرم. تنها راه قبول بالا رفتن سـن و سـال، سعی در بهترین بودن است. باید به اشتباهات خود معترف بود. بلد بودن راه‌های خود ارزیابی بسیار حیاتی است.» اما شرکت در یک دوره درمانی برای او هیچ مفهومی ندارد. چنان‌که در اظهارنظری عجیب می‌گوید: «من هرگز چنین نیازی را حس نکرده‌ام، اما اگر چنین نیازی هم وجود داشته باشد، این درمان بی‌نهایت مفید اسـت و در واقع نشانه متمدن بودن است.»

نیکلا سـارکوزی برقـراری گفت‌وگوهای رسـمی با خبرنـگاران را کـه تا پیـش از این مخدوش شـده بود، ترجیح می‌دهد. او آن شب با صراحت به بیان اشتباهاتش می‌پردازد. در مورد انتصاب پسرش، ژان، در سال ۲۰۰۹ در رأس یک نهاد دفاعی گفت: «متاسفم. او هم عذاب زیادی کشـید. اما من ندیدم که مشکلی پیش بیاید. برای این پست حقوقی داده نشد، او نه دفتر کاری داشت، نه منشی و نه راننده‌ای. اما به هر حال یک اشـتباه بود، هرچند اگر یکی از دوستانم هم بود، امکان داشت باز هم همین اشتباه را می‌کردم.»

مسـاله بعدی سفر پر سروصدای او به مصر و اردن در اواخر سال ۲۰۰۷ به همراه کارلا برونی بود.«به عقیده من، این یک سفر معمولی به مصر در تاریخ ۲۵ تا ۳۱ دسامبر بود، هرچند این هم حرکتی اشتباه تلقی شد. مردم فرانسه زمانی که مرا شاد و سرحال دیدند، به خودشان گفتند: او ما را رها کرده است. اما نوئل امسال (۲۰۱۱) به تعطیلات نرفتم، زیرا با بحران موجود، در نظر افکار عمومی فرانسه حرکت جالبی نبود.»

موضوع بعدی مسـایل پیرامونی رشـیده داتی (وزیر دادگستری دولت سارکوزی) و راما یاده (دبیر امور ورزش دولت) پیش از کنار گذاشتن آنها در اواسط دوره پنج‌ساله ریاست‌جمهوری بود.« بدون شک این اشتباه من بود که خیلی سـریع و بیش از حد و اندازه به آنها پست دادم. با ناتالی [کوشیوسکو- موریزه] (وزیر کنونی محیط‌زیست، توسـعه پایدار، راه و مسـکن) همکاری بهتری داشتم. او زمانی که به این مسـوولیت مهم رسید، آمادگی آن را از قبـل پیدا کرده بود. چنین دقتی را در مورد دو نفر دیگر به‌کار نبردم و مسوولیت آن را هم برعهده می‌گیرم.» اما بابت این انتصابات هیچ عذرخواهی را نمی‌پذیرد. «فرانسه کشور خشنی است، به همین خاطر حضور افراد مختلف در تیم ضروری اسـت. من نه تنها از نو شروع می‌کنم، بلکه فراتـر از آن هم خواهم رفـت. تک‌محوری بودن شیراک یا سوسیالیسـت‌ها اقدام جالبی نیست که در فرانسه انجام گیرد.»

سقوط‌های دوباره

البته اولین باری نیسـت که رییس‌جمهور فرانسـه بابت آنچه که هسـت، عذرخواهی می‌کنـد. در ژوییه ۲۰۰۹ در مصاحبه با هفته‌نامه «نوول ابزرواتور» نیز ابراز ندامت کرد. او در پاسخ به پرسش این هفته‌نامـه درخصوص جواب تندوتیز سارکوزی به لوران ژوفرن، مدیر نشـریه لیبراسیون در اولین کنفرانس مطبوعاتی‌اش در ژانویه ۲۰۰۸ گفت: «آیا من مغرورترین رییس‌جمهـور این کشـور از آغاز دوران ماموریتم بودم‌ام، به‌طور حتم نه». و بعد اضافه کرد: «من مرتکب اشـتباهاتی شـده‌ام. امـا آیا تمام سـرزنش‌هایی که نثارم می‌شود، عادلانه است؟ باز هم نه.»سارکوزی بارها و بارها دچار سـقوط شده است. چنانکه در زمینه مسایل خانوادگی هم دچار مشکل شد. او متوجه نیست انتخاب پسـرش در رأس امور دفاعی در افکار عمومی نمی‌گنجد. سارکوزی در مصاحبه‌ای با نشریه فیگارو در اکتبر ۲۰۰۹ درحالی‌که دچار مشـکل شده، می‌گوید: «این مجادله چه کسـی را هدف گرفته است؟ موضوع پسرم نیست، بلکه خود من هدف هستم. آنهایی که در جریان انتخاب من کاره‌ای نبوده‌اند و حرفی برای گفتن ندارند حال تلاش می‌کنند با بداخلاقی و بدجنسی در تمام زمینه‌ها به من حمله کنند اما این مسایل شهروندان فرانسوی را به اشتباه نمی‌اندازد.»

> **شب پیروزی سارکوزی در انتخابات ریاست‌جمهوری در ششم می سال ۲۰۰۷، سفر دریایی با قایق تفریحی انتصاب پسرش در راس نهاد دولتی توسعه مناطق دفاعی(EPAD) در سال ۲۰۰۹ و دیگر زیاده‌روی‌هایی که هنوز هم ادامه دارد؛ اشتباهاتی به معنای واقعی اساسی. هرچند یکی از مشاورانش عقیده دارد که او باید یک‌بار دیگر نیز انتخاب شود**

در زمینه مسـایل سیاسی هم یک سال بعد، پس از سخنرانی چالش‌برانگیز گرنوبل درخصوص مهاجران (۴)، سارکوزی بر مواضع خود پافشاری می‌کند. آنقدر عصبی اسـت که در زمینه حقوق‌بشـر همه چیز را به چالش می‌کشد و در جریان کنفرانس خود در سفر به بروکسل در سپتامبر ۲۰۱۰، از کمیسر اروپایی حقوق‌بشر، ویوین ردینـگ لوکزامبورگی به‌شـدت انتقاد می‌کنـد. او در مصاحبه تلویزیونی روز ۱۶ نوامبر ۲۰۱۰ می‌گوید: «من از واژگان حساسیت‌برانگیز مربوط به هویت ملی به‌طور شفاهی صرف‌نظر می‌کنم. اما روی کاغذ خیر.»

«بیش از حد صمیمانه»

امروز نیکلا سارکوزی در گام برداشتن تردید دارد. آیا باید به همین حد از اعترافات مطبوعاتی‌اش رضایت دهد یا آنکه ابراز تاسف‌هایش از شهروندان فرانسوی را ادامه دهد؟ ممکن است در مصاحبه تلویزیونی امروزش در این خصوص صحبت کند. اما او پیش از نگارش نامه، کتاب یا هر نوع نگارش کتبی دیگر برای شهروندان فرانسوی، به‌شـدت با خودش درگیر است. در این خصوص هنوز هیچ تصمیم قاطعانه‌ای نگرفته است. او ۲۱ ژانویه گذشته گفت: «نمی دانم دسـت به چنین اقدامی خواهم زد یا نه. البته در نهایت بایـد این کار را انجام دهم، این یک اقدام بزرگ شخصی و بیش از حد صمیمانه خواهد بود. هرچند ناخوشـی این زمان من تصویری اسـت و همه چیز در تصویر اتفاق می‌افتد، این را کسی می‌گوید که آن را بسیار تجربه کرده است. اما نامه‌ای که می‌خواهم بنویسم کاملا شخصی است. در حال حاضر جزییات آن را ننوشته‌ام، روزنامه‌ای هم برای خودم ندارم. اما اگر قرار باشد مسایل را بیان کنم، به‌طور کامل شرح خواهم داد.»

اطرافیانـش در این خصوص اختلاف‌نظـر دارند. آیا بیان این مسایل باید به حوزه‌های شخصی محدود شود یا آنکه گزینه‌های سیاسـی را هم در بر گیرد؟ دوستش بریس هورتفو می‌گویـد: «در این خصوص اختلاف‌نظر وجود دارد. ابراز پشیمانی در مورد مسایل سیاسی همانند خطر باز شدن در جعبه سیاه است. برخی موافق کشف حقیقت نیستند. اما برخی دیگر که خودم هم جزو آنها هسـتم، اعتقاد دارند که باید این بسته شخصی به‌ویژه مسایل مربوط به ابتدای دوره ریاست‌جمهوری شکافته شود.» اما برونو لومر، وزیر کشاورزی موافق کشـف حقیقت نیسـت. او در گفت‌وگو با شـبکه یـوروپ ۱ گفت راسـتگرایان تنها بـه دنبال «سرافکندگی» حزب ما هستند.

ژوپه: «اشتباهات داستانی»

آلن ژوپـه، وزیـر امورخارجه، بسیار خویشتن‌دار است و می‌گوید: «رقبای زیادی از ما انتقاد می‌کنند که نیازی به مبالغه نیست. شیراک معتقد بود هرگز نباید به اشتباهات اعتراف کرد. گرماگـرم دعوا، زمان مناسبی برای این کار نیست.» در عین حال به این نکته اشاره می‌کند که «اشتباهاتی انجام گرفته است، اما این اشتباهات نسبت به آنچه که انجام شده حکم داستان و قصه را دارد.»

در عین حال باید به این نکته اشاره کرد که شهروندان فرانسـه می‌خواهند که رییس‌جمهورشـان اقتدار این جایـگاه را حفظ کند. یکی از رهبران حزب سـارکوزی (همبستگی برای یک جنبش مردمی UMP) می‌گوید: «نه می‌توان مثل تماشاگران فیلم‌های مبتذل حریص بود و نه می‌توان از بیان بعضی مسایل طفره رفت.» سارکوزی در مصاحبـه با نوول ابزرواتور گفته بود: این مسـایل به دوران سـختی از زندگی شخصی‌ام برمی‌گردد و باید در چند جبهه می‌جنگیدم.» اما در عین حال اعتراف می‌کند که «اشتباه کردم.» کلود آلگر، وزیر سابق سوسیالیست دولت فرانسه در کتابی که چندی پیش با عنوان «سارکو یا مجتمع زورو» به چاپ رسید، می‌نویسد: «اگر این مرد گاهی اشتباه کرده، به‌خاطر عشق به این زن (کارلا برونی) بوده است. جدایی از همسر سابقش سارکوزی را از حالت تعادل خارج کرد. اما آیا دوسـت داشتن یک زن گناهی برای یک مرد یا حتی رییس‌جمهور، محسوب می‌شود؟» آیا به‌راستی نیکلا سارکوزی باید این مسایل را روی کاغذ بیاورد یا از خیر آن بگذرد؟

پی‌نوشت‌ها:

(۱) سـاعتی پس از اعلام نتایج قطعی انتخابات طیف جوانان مخالف سـارکوزی موجی از ناآرامی را در حومه پاریس و دیگر شـهرهای مهاجرنشین فرانسه به وجود آوردند که تداعی‌کننده جنبش اعتراضی پاییز ۲۰۰۵ بود.

(۲) تعطیلات کریسمس سال ۲۰۰۸ سارکوزی به مصر به همراه معشوقه‌اش، کارلا برونی، بحث‌های بسیاری را درباره این سفر و همچنین مخارج آن در محافل سیاسی و اجتماعی فرانسه در پی داشت.

(۳) «ژان سـارکوزی» پسر ۲۳ساله «نیکلا سارکوزی» پس از دو هفته جنجال در فرانسـه بر سر انتصاب وی در رأس نهاد «EPAD»، از این انتصاب انصراف داد.

(۴) اظهارات سـال گذشـته سـارکوزی درباره اخراج مهاجران از فرانسه، این کشور را با انتقادهای تند کشورها و حتی اعضای اتحادیه اروپا روبه‌رو کرد.

منبع: لوموند

روزنه

زخم‌های کهنه، دردسرهای تازه

■ شرق: ایالات متحده آمریکا از درگیری دو متحد خود، یعنی ترکیه و فرانسه نگران است و خواستار حل فوری مشـکل به وجودآمده شـده اسـت. وزیر امور خارجه آمریکا می‌گوید که بحث درباره نسل‌کشی را باید بر عهده دانشجویان گذاشت و از دو متحد این کشور خواسته این بحث‌ها را به کناری بنهند. هیلاری کلینتون می‌افزاید: «ایالات متحده همپای فرانسـه نخواهد شد و همچون فرانسه برای این واقعه جریمه‌ای در کشورش در نظر نخواهد گرفت.» این در حالی است که پیش از این در ایالات متحده و در سـخنرانی سـالانه باراک اوباما، رییس‌جمهوری این کشـور، بحث داغی در مورد استفاده از واژه نسل‌کشی صورت گرفته، اما اوباما از به‌کاربردن واژه «نسل‌کشـی» اجتناب کرده بود. وزیر امور خارجه ایالات متحده می‌گوید: «من فکر می‌کنـم، دو طرف باید این مسـاله را هر چه زودتر حل و فصل کنند و الا با گذشـت زمان دری به روی دو کشور باز خواهد شـد که بیرون آن پیدا نیسـت.» کارشناسـان می‌گوینـد با توجه به اینکه ناتو، رادار خود را در این کشور نصب کرده است، عملا نمی‌تواند جانب فرانسـه را بگیرد و به همین دلیل به دنبال پیدا کردن راه میانه است.

تقلای اخیر هیلاری کلینتون هم به این دلیل صورت می‌گیرد که سارکوزی هنوز این قانون را امضا نکرده است. به محض امضای این قانون هر کسی که نسل‌کشی ارامنه را تکذیب کند، هم جریمه و هم زندان شـامل حالش خواهد شد. با این وجود احتمال امضای این قانون از سوی سارکوزی وجود دارد. با توجه به انتخابات ریاست‌جمهوری فرانسه در ماه می و سقوط سـارکوزی در نظرسنجی‌ها، او سـعی می‌کند کـه روی رای خارجی‌های این کشور حساب باز کند. ارمنی‌های مقیم فرانسه به طور بالقوه قابلیت ۵۰۰هزار رای در انتخابات آتی ریاست‌جمهوری این کشور را دارا هستند.

گفتنی است ارمنی‌ها می‌گویند که در سال‌های ۱۹۱۵ و ۱۹۱۶ میـلادی زمانـی کـه حکومت عثمانی در حال تجزیه بود، یک‌ونیم میلیون ارمنی جان‌شـان را از دست داده‌اند. ترکیه اما از عبارت «نسل‌کشـی» برای آنچه در آن زمان روی داده، اسـتفاده نمی‌کند و می‌گوید تعداد کشته‌شده‌ها بسـیار کمتـر از چیـزی اسـت کـه ارمنی‌ها مدعی هسـتند. این در حالی اسـت که برخی از کارشناسان حرکت اخیر سـارکوزی را کاری در جهت تبلیغات جهت انتخابات ریاست جمهوری در ماه می دانسته‌اند. بر اساس گزارش‌های اعلامی از فرانسه در حدود ۵۰۰ هزار ارمنی می توانند در انتخابات اخیر شـرکت کنند. به نظر می رسد که دو تابعیتی ها هدف اول راست های محافظه کار و سوسیالیست ها هستند. فرانسوا اولاند، نامزد سوسیالیست ها هم با رویکردی متمرکز بر اقوام دو تابعیتی فرانسـه قصد دارد در انتخابات آتی از رای آنها استفاده کند. او در سخنانی که به تازگی بیان داشته اعلام کرده که خارجی ها می توانند در انتخابات محلی شرکت کنند. این انتخابات در ماه مارس برگزار می شود. با این وجود سایت فیر وت (رای منصفانه) در تحلیلی آورده که مقایسه کار دو نامزد محافظه کار و سوسیالیست، در نهایت رای خارجی ها را به سبد چپ ها خواهد ریخت و رابطه فرانسـه و ترکیه در نتیجه رویکرد سارکوزی به بن بسـت بیشـتر در سیاسـت خارجی منجر خواهدشد.

جمهوری اسلامی ایران
وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات
شرکت سهامی خاص خدمات هوایی پست و مخابرات (پیام)

آگهی تجدید مناقصه عمومی
یک مرحله ای شماره ۹

شرکت سهامی خاص خدمات هوایی پست و مخابرات (پیام) در نظر دارد **اجرای زیرساخت سامانه نظارت تصویری فرودگاه پیام** واقع در مهرشهر کرج از طریق مناقصه یک مرحله ای و براساس قانون برگزاری مناقصات به شرح ذیل برگزار نماید.

۱- شرح مختصری از موضوع مناقصه: اجرای عملیات احداث زیرساخت سامانه تصویری شامل عملیات خاکبرداری، خاکریزی، کابل کشی، اجرای فونداسیون و نصب دکل پایه دوربین ها در محدوده اراضی پیام.

۲- نوع و مبلغ تضمین شرکت در مناقصه: مبلغ تضمین شرکت در مناقصه هشتاد میلیون ریال می باشد که می‌بایست به صورت ضمانتنامه بانکی به نفع کارفرما تنظیم گردد.

۳- قیمت اسناد و نحوه واریز وجه: قیمت اسناد مناقصه ۵۰۰/۰۰۰ ریال (پانصد هزار ریال) می‌باشد که در تمامی شعب بانک ملی به حساب ۱۰۶۰/۷۱ بانک مرکزی کد ۵۰ بنام شرکت خدمات هوایی پیام قابل واریز می‌باشد.

۴- مهلت خرید اسناد: مهلت خرید اسناد پس از انتشار آگهی دوم و به مدت سه روز تا پایان وقت اداری آن روز می باشد. اسناد و مدارک مناقصه به نماینده شرکت و با ارائه معرفی نامه معتبر و مهر و امضای مجاز تحویل می گردد.

۵- مهلت تحویل و مدت اعتبار پیشنهادات: مهلت تحویل پیشنهادات تا پایان وقت اداری دهمین روز پس از آخرین روز دریافت مدارک و مدت اعتبار آن سه ماه شمسی پس از این تاریخ می باشد.

لذا از کلیه پیمانکارانی که حداقل **دارای رتبه چهار در رشته های ابنیه، تاسیسات و نیرو** که از طرف معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی ریاست جمهوری صادر گردیده و ظرفیت کاری فوق را یکجا دارا بوده و در پیشینه کاری خود حداقل چهار پروژه را به انجام رسانیده باشند دعوت به عمل می آید که در مهلت تعیین شده جهت خرید اسناد به آدرس تهران - خ شریعتی - خ توپچی - پلاک ۳ دبیرخانه و شماره تلفن ۸۸۴۶۸۰۱۸ مراجعه نمایند.

شرکت خدمات هوایی پیام

۹۲۰۲